

بررسی تحمل به شوری و تنوع کروموزومی در کشت سلول چغندر قند Investigation on salt tolerance and chromosomal variation in cell culture of sugarbeet (*Beta vulgaris* L.)

پیمان نوروزی^۱، سید یعقوب صادقیان^۱، محمود مصباح^۱ و تهمنه لهراسبی^۲

چکیده

به منظور بررسی اثرات محیط کشت حاوی ترکیبات هورمونی بر روی تغییرات فنوتیپی و کروموزومی بافت‌های کشت شده چغندر قند، آزمایش‌هایی در سطوح مختلف نمک طعام و نیز مطالعات سیتولوژیکی کالوس‌های حاصل از کشت تعلیقی صورت گرفت. ابتدا هیپوکوتیل گیاه‌چه‌های هفت روزه دو رگه زراعی دیپلوئید، در محیط MS حاوی ترکیبات هورمونی کشت شده و کالوس تولید نمودند. دستجات سلولی و قطعات کالوس حاصل از آن بر روی محیط‌های PGOB با غلظت‌های متفاوت شوری (۳۰۰-۰ میلی‌مولار نمک طعام) قرار گرفتند و رشد آن‌ها بررسی شد. نتایج نشان داد که کالوس حاصل از رگه مولتی‌ژرم نسبت به رگه منوژرم به غلظت‌های متفاوت نمک طعام به طور آشکار، تحمل بیشتری نشان می‌دهد؛ به طوری که با انتقال کالوس‌های رگه منوژرم و مولتی‌ژرم از محیط شاهد به محیط حاوی ۲۰۰ میلی‌مولار نمک طعام به ترتیب ۱۵ و ۷۵ درصد قطعات کالوس رشد نمودند. با انتقال کالوس رقم مولتی‌ژرم به محیط حاوی ۱۰۰ میلی‌مولار نمک طعام، کلیه قطعات کالوس رشد خوبی داشتند. هم‌چنین در بین قطعات کالوس مربوط به هر تیمار نیز از نظر تحمل به شوری تنوع وجود داشت. در آزمایشی دیگر، تنوع سماکلونی در سطح کروموزوم سلول‌های کالوس حاصل از کشت تعلیقی بررسی گردید و حالاتی از پلی‌پلوئیدی و انیوپلوئیدی در بعضی سلول‌ها مشخص گردید. از این رو، شناسایی و کنترل پدیده تنوع سماکلونی در کشت سلول چغندر قند در جهت دلخواه برای انتخاب رگه‌های متحمل به شوری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: تنوع کروموزومی، چغندر قند، کشت تعلیقی، کشت کالوس، نمک طعام

مقدمه

عدم ثبات ژنتیکی یک پدیده معمول در کشت سلول گیاهی است و کشت بافت چغندرقد نیز از این قاعده مستثنی نیست. میزان تنوع حاصل بستگی به منبع جداکشت مورد استفاده و تکنیک به کار رفته در کشت درون شیشه (*In vitro*) دارد. همه گیاهان تشکیل شده از نقاط انتهایی ساقه از نظر صفات سیتولوژیکی و فتوتیپی پایدارتر هستند. تنوع در بافت‌های کالوس چغندرقد یک پدیده معمول است. پلی پلوئیدی و انیپلوئیدی بعد از تشکیل کالوس ایجاد می‌گردد. (Atanassov 1986)

استفاده از تنوع سماکلونی (Somaclonal variation) ایجاد شده در محیط کشت بافت و سلول گیاهی می‌تواند کمک مؤثری در به‌نژادی چغندرقد از طریق گزینش درون شیشه برای صفات مفیدی هم چون مقاومت به علف‌کش، تحمل یا مقاومت به شوری، خشکی، فلزات مضر، سموم عوامل بیماری‌زا و سایر صفات قابل گزینش در سطح سلولی باشد. راه کار به کارگیری تنوع سماکلونی و گامتوکلونی (Gametoclonal)، بر استفاده از بهترین ارقام در دسترس، به منظور گزینش یک صفت خاص در گیاهان باززائی شده از سلول‌های گیاهی کشت شده استوار است. در این صورت ژنوتیپ‌های جدید نه تنها واجد صفات وارسته‌های مادری هستند بلکه یک صفت مناسب زراعی، علاوه بر صفات قبلی، مانند مقاومت به یک نوع بیماری یا شوری و غیره را نیز دارا خواهند بود.

با کاربرد این روش، محدودیت‌های روش‌های کلاسیک اصلاح نباتات از قبیل کاهش باروری در دورگ‌گیری، کمبود تنوع ژنتیکی و یا طولانی شدن فرآیندهای دورگ‌گیری و گزینش تا حدودی برطرف خواهند شد. (Lindsey and Jones 1992)

مصباح و یآوری (۱۳۷۰) در بررسی میزان تحمل به شوری در لاین‌های مختلف چغندرقد در شرایط گلخانه‌ای حدود ۲۰۰ رگه چغندرقد را در سطوح شوری ۴، ۸، ۱۲، ۱۶ و ۲۰ میلی موس بر سانتی‌متر ارزیابی نمودند و دریافتند که واکنش ارقام در برابر غلظت نمک یکسان نبوده و ارقام دیپلوئید و تتراپلوئید مولتی‌ژرم در مقایسه با ارقام منوژرم تنوع ژنتیکی بیشتری برای تحمل به شوری دارند. هم چنین بررسی تحمل پذیری و تطبیق یافتن بافت چغندرقد در سطوح مختلف پلوئیدی به شرایط تنش شوری در محیط باززائی (یآوری، ۱۳۸۰) در مؤسسه تحقیقات چغندرقد انجام گرفته است.

ایجاد و گزینش گیاهان مقاوم و یا متحمل به بعضی عوامل تنش‌زای محیطی از طریق کشت بافت و سلول در تعدادی از گیاهان مورد بررسی قرار گرفته است و در مورد تنش شوری گیاهان مقاوم از این طریق بدست آمده اند (شکیب ۱۳۷۳ و Tal 1990). تنوع بدست آمده از کشت درون شیشه در گیاهان باززائی شده از کالوس، کشت سلول تعلیقی و پروتوپلاست چغندرقد گزارش شده است. (Saunders et al. 1990)

تهیه کالوس

بافت هیپوکوتیل از گیاهچه‌های استریل جدا شده و در محیط MS (Murashige and Skoog) (1962) به همراه یک میلی‌گرم در لیتر هورمون توفوردی (2-4-D) و نیم میلی‌گرم در لیتر کینتین (Kinetin) کشت شدند و پس از ۳-۲ هفته تولید کالوس نمودند.

آزمایش تحمل به شوری

برای بررسی اثر غلظت‌های متفاوت نمک طعام بر روی رشد کالوس قرار گرفته در محیط کشت جامد PG_{0B} (De Greef and Jacobs) (1979) از کالوس حاصل از هیپوکوتیل هر دو رگه استفاده گردید و هدف مطالعه تنوع موجود برای صفت تحمل به شوری در سطح سلول‌های کالوس بین و درون دو رگه مذکور بود. برای این منظور، ابتدا ۴۰۰ میلی‌لیتر محیط کشت PG_{0B} به همراه ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر BA و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۱۰ گرم در لیتر آگار تهیه و به چهار قسمت ۱۰۰ میلی‌لیتری تقسیم و به درون چهار ارلن مایر ۲۵۰ میلی‌لیتری توزیع گردید. سپس طبق جدول شماره یک، چهار غلظت نمک طعام (صفر، ۲۰۰، ۱۰۰ و ۳۰۰ میلی‌مولار) را به چهار ارلن مایر حاوی محیط کشت اختصاص داده شد. برای این کار مقدار صفر، ۱/۰، ۱۶۸/۵۸۴ و ۱/۷۵۲ گرم نمک طعام به محلول‌های غذائی درون ارلن اضافه شد. توضیح این که این مقدار نمک،

کشت سلول تعلیقی چغندر قند در غلظت‌های متفاوت نمک طعام (۲۰۰-۰ میلی‌مولار) انجام گرفته است و تحمل سلول‌ها برای یون سدیم (Na^+) با تحمل گیاه کامل، قابل مقایسه بوده است (Blumvald and Poole 1987). هم‌چنین گیاهان متحمل به املاح مرکب از طریق گزینش درون شیشه جداکشت‌های دم‌برگ کشت شده در غلظت‌های متفاوت نمک در چغندر قند به دست آمده است. (Freytag et al. 1990)

در این تحقیق، پس از تهیه کالوس چغندر قند، قطعات و دستجات سلولی آن به محیط‌هایی با سطوح مختلف شوری انتقال یافت و عکس‌العمل سلول‌های کالوس به غلظت‌های متفاوت نمک طعام بررسی گردید. هم‌چنین از کالوس‌های حاصل از کشت سلول تعلیقی برای مطالعه تنوع کروموزومی سلول‌ها استفاده گردید.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی

قطعات کالوس و کشت تعلیقی حاصل از کالوس به دست آمده از هیپوکوتیل گیاهچه هفت روزه دو رگه زراعی دیپلوئید منوژرم P.۲۷-۹۵۹۷ و مولتی ژرم P.۱۰۷-۷۲۳۳ برای آزمایش‌های این تحقیق در آزمایشگاه کشت بافت مؤسسه تحقیقات چغندر قند در سال ۱۳۷۴ به کار رفتند.

غلظت‌های ذکر شده فوق را تأمین نمود. به این ترتیب چهار ارلن هریک محتوی ۱۰۰ میلی‌لیتر محیط کشت PG_{0B} جامد اولیه با ترکیب هورمونی ذکر شده و غلظت متفاوت نمک طعام به دست آمد که طبق جدول یک نامگذاری و مشخص گردیدند.

جدول ۱- غلظت‌های نمک طعام در محیط کشت جامد اولیه
Table 1 Concentrations of NaCl in primary solid medium

علامت مشخصه سطوح شوری Salt levels signs	S ₀	S ₁	S ₂	S ₃
غلظت نمک طعام (میلی مولار) NaCl concentration (mM)	0	100	200	300
غلظت نمک طعام (گرم در لیتر) NaCl concentration (gr/l)	0	5.84	11.68	17.52
هدایت الکتریکی (میلی موس بر سانتیمتر) Electric conductivity (mmhos/cm)	5.08	15.43	24.30	35.40

متفاوت نمک طعام (پس از اتوکلاو و توزیع در ظروف پتری به مقدار ۲۴ میلی‌لیتر در هر پتری و قبل از سرد و جامد شدن کامل) مقدار شش میلی‌لیتر از مایع حاوی سلول‌های عبور داده شده از صافی اضافه نمودیم. سپس مخلوط حاصل را به آرامی به هم زده تا شرایط توزیع یکنواخت سلول‌ها در محیط فراهم گردید. با توجه به آنکه شش میلی‌لیتر محیط کشت مایع سلولی فاقد نمک طعام اضافی بوده، از این رو غلظت نهائی نمک طعام در این تیمارها براساس رابطه $C_1V_1 = C_2V_2$ به ۸۰ درصد غلظت اولیه کاهش یافت. غلظت‌های نهائی تقلیل یافته شوری به صورت حرف S کوچک با اندیس‌های مربوطه نشان داده شد.

پس از تهیه محیط‌های کشت اولیه با غلظت‌های متفاوت نمک طعام، مقداری از کالوس‌های حاصل از دو رگه به محیط کشت مایع PG_{0B} به همراه یک میلی‌گرم در لیتر توفوردی و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر کینتین در شرایط استریل انتقال داده شد. سپس با میله شیشه‌ای استریل مخلوط حاصل را به هم زده تا شرایط برای آزاد شدن سلول‌ها و جدا شدن دستجات سلولی فراهم گردد. پس از عبور مخلوط از صافی با منافذ ۲۹۰ میکرومتری، مایع عبور نموده که حاوی سلول‌ها و دستجات کوچک سلولی بود از دستجات سلولی بزرگتر از ۲۹۰ میکرومتر که بر روی صافی قرار گرفته بودند، جدا گردید. در این مرحله به هر یک از محیط‌های دارای غلظت

در علامت مشخصه تیمارها S_3, S_2, S_1, S_0 به ترتیب غلظت‌های صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی مولار نمک طعام را نشان می‌دهند. هم چنین تعدادی از کالوس‌های حاصل از تیمار PS_3 به محیط PG_{0B} به همراه ۱/۱ میلی گرم در لیتر هورمون بنزیل آدنین (BA) جهت القای جوانه‌زایی منتقل گردید.

تجزیه آماری

در هر یک از دو روش کشت فوق‌الذکر با توجه به دو رگه منورژم و مولتی ژرم و چهار سطح شوری به کار رفته، جمعاً هشت تیمار به دست آمدند که پس از دو هفته از نظر کال‌زائی و رشد کالوس مورد مقایسه ظاهری قرار گرفتند. سپس ۱۰۰ قطعه کالوس از پلیت‌های روش کشت دوم در پنج تکرار ۲۰ نمونه‌ای در قالب طرح کاملاً تصادفی به محیط‌هایی با غلظت متفاوت نمک طعام منتقل شدند (مشخصات این تیمارها در جدول ۲ آمده است) و ۲۵ روز پس از شروع کشت، تعداد کالوس‌های رشد یافته یادداشت‌برداری و تجزیه واریانس تیمارها با نرم افزار SAS و گروه‌بندی تیمارها به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام گرفت.

علاوه بر توزیع مایع سلولی صاف شده در محیط نیمه جامد، همچنین قطعات خرد شده کالوس را که بزرگتر از ۲۹۰ میکرومتر بوده و بر روی صافی باقی مانده بودند، بر سطح محیط کشت جامد PG_{0B} با ترکیبات هورمونی مشابه و غلظت‌های صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی مولار نمک طعام کشت گردیدند.

تیمارها در دو روش کشت مربوط به این آزمایش با ذکر مشخصات در زیر آمده‌اند. ضمناً رگه منورژم با حرف M و رگه مولتی ژرم با حرف P مشخص گردید.

روش کشت اول

توزیع مایع سلولی صاف شده بر روی محیط نیمه جامد PG_{0B} علامت مشخصه تیمارها:
 $MS_0 - MS_1 - MS_2 - MS_3 - PS_0 - PS_1 - PS_2 - PS_3$
 در علامت مشخصه تیمارها، S_3, S_2, S_1, S_0 به ترتیب غلظت‌های ۱۶۰، ۸۰، ۴۰ و ۲۰ میلی مولار نمک طعام را نشان می‌دهند.

روش کشت دوم

انتقال قطعات کالوس بزرگتر از ۲۹۰ میکرومتر در محیط جامد PG_{0B} علامت مشخصه تیمارها:

$MS_0 - MS_1 - MS_2 - MS_3 - PS_0 - PS_1 - PS_2 - PS_3$

جدول ۲- تیمارهای حاصل از انتقال تعدادی نمونه از روش کشت دوم به محیط‌هایی با غلظت‌های متفاوت نمک طعام
Table 2 Treatments derived from transferring some samples of the culture method-II to media containing different NaCl concentrations

محیط ثانویه Second medium	نمونه sample	علامت مشخصه تیمار Treatment sign
S ₂	MS ₀	MS0S2
S ₀	MS ₁	MS1S0
S ₀	MS ₂	MS2S0
S ₀	MS ₃	MS3S0
S ₁	PS ₀	PS0S1
S ₂	PS ₀	PS0S2
S ₀	PS ₁	PS1S0
S ₁	PS ₁	PS1S1
S ₀	PS ₂	PS2S0
S ₂	PS ₂	PS2S2
S ₀	PS ₃	PS3S0

بررسی تنوع کروموزومی

در این مرحله به منظور بررسی تنوع کروموزومی در سلول‌های کالوس حاصل از کشت سلول تعلیقی، آزمایش زیر با اقتباس از روش شارما و شارما (Sharma and Sharma 1980) برای تعیین تعداد کروموزوم‌ها و تشخیص حالات احتمالی پلی پلوئیدی و انیوپلوئیدی سلول‌ها انجام گردید. برای این کار کالوس‌های حاصل از کشت تعلیقی به محیط کشت تازه انتقال یافته و پس از یک هفته از شروع زیرکشت که کالوس در مرحله تقسیم فعال سلولی قرار گرفت، از نقاط مختلف رشد یافته کالوس در شرایط استریل توسط پنس، نمونه‌هایی برداشت شد و از آن‌ها به منظور شمارش کروموزومی به شرح زیر استفاده گردید.

۱- قرار دادن قطعات کالوس در پیش تیمار کولشی سین با غلظت ۰/۲۵ گرم در لیتر به مدت چهار ساعت

تهیه کشت سلول تعلیقی

برای این کار قطعات یک گرمی از کالوس‌های حاصل از کشت هیپوکوتیل در ۶۰ میلی‌لیتر محیط مایع G_{0B} حاوی یک میلی‌گرم توفوردی، ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر کیتین و ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر کازئین هیدرولازات در داخل ظروف ارلن‌مایر ۲۵۰ میلی‌لیتری اضافه گردیدند. این ظروف بر روی شیکر دورانی در ۹۰ دور در دقیقه و دمای ۲۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. عمل زیرکشت (Sub culture) هر هفت روز یک بار با افزودن ۲۰ میلی‌لیتر کشت تعلیقی به ۴۰ میلی‌لیتر محیط کشت تازه انجام گرفت. پس از ۳-۵ زیرکشت، سلول‌ها و دستجات سلولی کشت تعلیقی به منظور تشکیل کالوس به سطح محیط کشت جامد مشابه منتقل شدند.

۹ - استفاده از تکنیک له کردن (Squash) و مشاهده در زیر میکروسکوپ نوری با بزرگ نمائی ۴۰۰ برابر (۴۰ شیء $\times 10$ چشمی).

۱۰ - تهیه اسلاید یا عکس از سلول‌های در حال تقسیم با بزرگ نمائی ۱۰۰۰ برابر (۱۰۰ شیء $\times 10$ چشمی) با استفاده از میکروسکوپ نوری مجهز به دوربین (فتومیکروسکوپ).

علاوه بر روش عمومی فوق جهت تجزیه کروموزومی، در بعضی مراحل آن تغییراتی داده شد تا اثر این تغییرات در بازدهی روش به کار رفته بررسی گردد. مثلاً در مرحله اول از کلشی‌سین با غلظت ۰/۵ گرم در لیتر استفاده گردید و مرحله تثبیت با مخلوط سه به یک (الکل: اسید استیک) نیز انجام نگرفت ولی سایر مراحل بدون تغییر انجام گرفت. هم چنین در مقداری از نمونه‌های کالوس نیز عمل هیدرولیز را در دمای آزمایشگاه (25°C) به مدت ۳۰ دقیقه انجام گرفت و اثر این تیمار هیدرولیز تعیین گردید.

نتایج و بحث

تحمل به شوری

نتایج اولیه عکس‌العمل بافت‌ها به غلظت‌های متفاوت نمک طعام در جدول شماره ۳ ارائه گردیده‌اند.

در یخچال (کولشی‌سین یکی از ترکیباتی است که به عنوان پیش تیمار در بررسی کاربوتاییبی کروموزوم‌ها به کار می‌رود. نقش اصلی آن مهار تشکیل دوک تقسیم و در نتیجه افزایش فراوانی مراحل متافازی سلول‌های مورد مطالعه است. به این ترتیب امکان شمارش کروموزوم‌ها و بررسی تنوع کروموزومی تسهیل می‌گردد).

۲ - بیرون آوردن نمونه‌ها از محلول کولشی‌سین و چندین بار شستشو با آب مقطر.

۳ - قراردادن نمونه‌ها در محلول تثبیت کننده اسید استیک: الکل اتانول (نسبت ۱ به ۳) به مدت ۲۰ ساعت در یخچال.

۴ - بیرون آوردن نمونه‌ها از محلول تثبیت کننده و چندین بار شستشو با آب مقطر.

۵ - هیدرولیز نمونه‌ها به مدت ۱۰ دقیقه در اسید کلریدریک یک نرمال که دمای آن قبلاً توسط آوون به 60°C درجه سانتی‌گراد رسیده بود.

۶ - بیرون آوردن نمونه‌ها و چندین بار شستشو با آب مقطر.

۷ - رنگ آمیزی با استوارسین یک درصد با قراردادن نمونه‌ها در شیشه ساعتی حاوی رنگ به مدت چند دقیقه و سپس قراردادن قطعات خیلی کوچکی از نمونه‌ها بر روی لام.

۸ - اضافه نمودن یک قطره استوارسین یک درصد و قراردادن لامل بر روی نمونه‌ها.

جدول ۳- عکس‌العمل اولیه سلول‌ها و قطعات کالوس مربوط به هشت تیمار در دو روش کشت بعد از دو هفته
Table 3 Cells and callus fragments response to 8 treatments in the two culture methods after two weeks

میزان رشد سلولی Rate of cell growth	مشخصات تیمارها Treatments discriptions	روش کشت Culture method
ایجاد کلنی های خیلی ریز، با رنگ روشن	PS ₀ = رگه مولتی ژرم در محیط کشت فاقد نمک طعام اضافی	روش کشت اول Culture method -I
ایجاد کلنی های خیلی ریز، با رنگ روشن	PS ₁ = رگه مولتی ژرم در محیط ۸۰ میلی مولار نمک طعام	
کلنی هایی با فراوانی کمتر و رنگی تیره تر	PS ₂ = رگه مولتی ژرم در محیط ۱۶۰ میلی مولار نمک طعام	
۷ مورد رشد سلولی دیده شد	PS ₃ = رگه مولتی ژرم در محیط ۲۴۰ میلی مولار نمک طعام	
ایجاد کلنی های خیلی ریز با رنگ روشن	MS ₀ = رگه منوژرم در محیط کشت فاقد نمک طعام اضافی	
ایجاد شش کلنی سلولی	MS ₁ = رگه منوژرم در محیط ۸۰ میلی مولار نمک طعام	
عدم تشکیل کلنی و نکروزه شدن اکثر سلولها	MS ₂ = رگه منوژرم در محیط ۱۶۰ میلی مولار نمک طعام	روش کشت دوم Culture method-II
عدم تشکیل کلنی و نکروزه شدن تمامی سلولها	MS ₃ = رگه منوژرم در محیط ۲۴۰ میلی مولار نمک طعام	
تشکیل میکروکالوس هایی با رشد زیاد و رنگ سفید	PS ₀ = رگه مولتی ژرم در محیط کشت فاقد نمک طعام اضافی	
۹۰ درصد کالوس ها با رشد متوسط و ۱۰ درصد نکروزه کالوس ها با رشد کم و رنگی کرم شیری داشتند	PS ₁ = رگه مولتی ژرم در محیط ۱۰۰ میلی مولار نمک طعام	
کالوس ها با رشد کم با رنگی کرم و زرد مایل به قهوه ای	PS ₂ = رگه مولتی ژرم در محیط ۲۰۰ میلی مولار نمک طعام	
کالوس ها با رشد کم با رنگی کرم و زرد مایل به قهوه ای	PS ₃ = رگه مولتی ژرم در محیط ۳۰۰ میلی مولار نمک طعام	
تشکیل میکروکالوس هایی با رشد متوسط و رنگ روشن	MS ₀ = رگه منوژرم در محیط کشت فاقد نمک طعام اضافی	روش کشت دوم Culture method-II
تشکیل میکروکالوس هایی با رنگ روشن و رشد کم	MS ₁ = رگه منوژرم در ۱۰۰ میلی مولار نمک طعام	
رشد کم میکروکالوس ها و نکروزه شدن ۳۰ درصد آنها	MS ₂ = رگه منوژرم در محیط ۲۰۰ میلی مولار نمک طعام	
رشد ناچیز میکروکالوس ها و نکروزه شدن ۵۰ درصد آنها	MS ₃ = رگه منوژرم در محیط ۳۰۰ میلی مولار نمک طعام	

طعام منتقل شده بودند (به منظور بررسی تطبیق پذیری بافت‌های کالوس حاصل) پس از ۲۵ روز از زمان شروع کشت به ترتیب در جداول ۴ و ۵ آمده است.

نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین تیمارهای مربوط به روش کشت دوم که پس از دو هفته از شروع کشت اولیه به محیط هایی با غلظت‌های متفاوت نمک

جدول ۴- تجزیه واریانس برای رشد کالوس
Table 4 Analysis of variance for callus growth

میانگین مربعات Mean of squares	درجه آزادی D. F	منبع تغییرات Source of variations
2027.7**	10	تیمار (Treatment)
91.6	44	خطای آزمایش (Experimental error)
	54	کل (Total)

** - Significant at the 1 % level

** - معنی‌دار در سطح یک درصد

جدول ۵- میانگین تیمارها برای رشد کالوس
Table 5 Mean of treatments for callus growth

میانگین* (Mean)	تیمارها (Treatments)
15F	MS0S2
73B	MS1S0
93A	MS2S0
25E	MS3S0
100A	PS0S1
75B	PS0S2
100A	PS1S0
100A	PS1S1
93A	PS2S0
40D	PS2S2
50C	PS3S0

*- میانگین های دارای حروف مشترک تفاوت معنی دار در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

*- Means followed by the similar letters are not significant at 5% probability level.

رشد کمی داشت و در غلظت های بالاتر نمک طعام اثر مانع شوندگی بر روی رگه منوژرم بیشتر بوده و کالوس ها رشدی کم داشته و اکثراً نکروزه می شدند. بنابراین می توان نتیجه گیری نمود که حداقل دو نوع تنوع از نظر تحمل یا مقاومت به نمک طعام در این جا وجود دارد، یکی تنوع موجود بین دو رگه منوژرم و مولتی ژرم به کار رفته در آزمایش و دیگری تنوع در بین قطعات کالوس یا سلول های مربوط به هر رگه که از این تنوع به منظور گزینش رگه های سلولی متحمل به شوری می توان استفاده نمود به شرط آن که تنوع حاصل ژنتیکی بوده و در سطح گیاه کامل در مزرعه نیز تظاهر یابد که این امر پس از باززایی گیاه و تعیین وراثت پذیری صفت بهتر مشخص می گردد.

تهیه رگه های سلولی متحمل به نمک طعام از طریق گزینش بافت کالوس در گیاهانی هم چون یونجه، کلزا و ذرت انجام شده است. با این حال،

نتایج حاصل از جدول ۵ نشان می دهد که رگه مولتی ژرم $P.107 - 7233$ نسبت به رگه منوژرم $P.27$ - 9597 به غلظت های متفاوت نمک طعام به طوری آشکار، تحمل بیشتری نشان دادند و از تعداد بیشتر کالوس رشد یافته برخوردار بودند. برای مثال با انتقال کالوس رگه منوژرم از محیط شاهد (S_0) به محیط حاوی 200 میلی مولار نمک طعام تنها 15 درصد کالوس ها رشد نمودند در حالی این عدد برای رگه مولتی ژرم 75 درصد بود (جدول ۵). هم چنین در بین قطعات کالوس مربوط به هر تیمار نیز از نظر تحمل به شوری تنوع وجود داشت و تعدادی از میکروکالوس ها از بین رفته، تعدادی رشد کم و باقیمانده رشد خوبی داشتند.

تیمار PS_1S_1 تقریباً مانند تیمار PS_1S_0 از رشد خوبی در کالوس برخوردار بود ولی تیمار MS_1S_0 به علت حساس بودن به شوری نسبت به تیمار PS_1S_0

گیاهانی باززائی نمایند که در محیط کشت با شوری مشابه تحمل خود را حفظ می‌کردند.

وینیکوف (Winicov 1995) با کشت کالوس از دو رگه برنج و گزینش یک مرحله‌ای آن در محیط کشت حاوی یک درصد (۱۷۰ میلی‌مولار) نمک طعام موفق به تولید رگه‌های سلولی متحمل به شوری شدند. نتایج آن‌ها نشان داد که گزینش کوتاه مدت کالوس برنج در محیط شور نمی‌تواند تغییرات وراثت‌پذیر زیادی در فنوتیپ تحمل به شوری ایجاد نماید و بنابراین طولانی کردن زمان گزینش در محیط درون شیشه احتمال گیاهان باززائی شده متحمل به شوری را افزایش می‌دهد.

کالوس چغندرقد که یک گونه متحمل به شوری است نسبت به کالوس لوییا که یک گونه حساس به شوری است مقاومت بیشتری به شوری دارد و مقاومت در چغندرقد در سطح سلولی است (Lindsey and Jones 1992). با توجه به آن که همبستگی مثبتی بین مقاومت یا تحمل به شوری در کشت سلول و کالوس با گیاه کامل چغندرقد دیده شده است (Blumvald and Poole 1987; Tal 1990) از این همبستگی می‌توان به عنوان معیاری در جهت گزینش ژنوتیپ‌های مقاوم به شوری در چغندرقد استفاده نمود. به این ترتیب با گزینش ژنوتیپ‌هایی از قبل مقاوم در محیط کشت می‌توان در مکان، زمان و هزینه مصرفی در طرح‌های مربوط به غربال رگه‌های متحمل به شوری صرفه جوئی نمود و پس از انتخاب

بیشتر گیاهان باززائی شده از رگه‌های سلولی متحمل به نمک طعام، تحمل خود را از دست دادند (Freytag et al. 1990). در تحقیقاتی دیگر، از کالوس‌های متحمل به نمک طعام در توتون، یولاف و برنج گیاهانی باززائی شدند که در نسل‌های بعدی توانستند تحمل به شوری را حفظ نمایند (Freytag et al. 1990). در چغندرقد برای اولین بار گیاهان متحمل به املاح مرکب (شامل NaHCO_3 ، CaSO_4 ، MgSO_4 ، CaCl_2 ، NaCl) با غلظت کلی ۷/۶ گرم در لیتر از طریق گزینش درون شیشه جداکشت‌های دم‌برگ چغندرقد به دست آمد و مشخص گردید که تحمل ایجاد شده در اثر جهش و به صورت وراثت‌پذیر بوده است (Freytag et al. 1990).

یآوری (۱۳۸۰) در بررسی تحمل‌پذیری بافت‌های چغندرقد در سطوح مختلف پلوئیدی به تنش شوری در سطوح فزاینده نمک طعام در محیط باززائی نشان دادند که افزایش سطح تنش شوری موجب کاهش میزان باززائی می‌گردد و آثار تنش بر میزان باززائی از سطح ۱۵۰ میلی‌مولار نمک مشاهده گردید. در آزمایش ما قطعات کالوس گزینش شده در تیمار شوری S_3 (۳۰۰ میلی‌مولار نمک طعام) که به محیط باززائی فاقد نمک طعام منتقل شده بودند پس از دو هفته تعداد کمی ریز جوانه تولید نمودند.

گولاتی و جایوال (Gulati and Jaiwal 1993) با غربال جداکشت‌های کوتیلدونی گیاه ماش در محیط درون شیشه حاوی ۲۰۰ میلی‌مولار نمک طعام توانستند

پس از تشکیل کالوس مشاهده شده است (Atanassov 1986).

استین و همکاران (Steen et al. 1986) در بررسی تنوع پذیری گیاهان باززائی شده از کالوس، کشت تعلیقی سلول و پروتوپلاست چغندر قند دریافتند که انواع تنوع ژنتیکی هم چون دو برابر شدن یا نصف شدن تعداد کروموزوم و نیز حالتی از انیوپلوئیدی ایجاد شده است. آن ها هم چنین نشان دادند که تنوع ژنتیکی حاصل از سلول های تعلیقی در مقایسه با کشت کالوس بیشتر است.

ژاک و همکاران (Jacq et al. 1992) گیاهان باززائی شده حاصل از کالوس بدست آمده از هیپوکوتیل چغندر قند را مورد بررسی سیتولوژیکی قرار دادند تا پایداری سطح پلوئیدی را مشخص نمایند. آن ها دریافتند که گیاهان باززائی شده از کشت کوتاه مدت و بلند مدت کالوس به ترتیب چهار و ۱۷ درصد تنوع کروموزومی نشان می دهند.

دیکالووا و همکاران (Dikalova et al. 1993) در بررسی تغییرات ساختاری DNA میتوکندری در کالوس، سلول های کشت تعلیقی و گیاهان باززائی شده از کالوس حاصل از یک رقم نرعیق سیتوپلاسمی دریافتند که تغییراتی در الگوی DNA میتوکندری ایجاد شده است که در اثر پدیده تنوع سماکونی در حین کشت درون شیشه سلول های چغندر قند می باشد.

از جمله عواملی که نقش آن ها در بازدهی روش تجزیه کروموزومی به کار رفته بررسی

چند ژنوتیپ برتر در محیط کشت درون شیشه، آن ها را جهت گزینش نهائی در آزمایشات مزرعه ای گزینش برای تحمل به شوری وارد نمود. البته برای گزینش مواد ژنتیکی متحمل به شوری، باید رابطه بین عکس العمل گیاه در محیط شور و پاسخ اندام گیاهی در محیط شور (شامل شوری از نوع املاح آب دریا) بررسی عمیق تر گردد. در ضمن نوع پروتئین های گیاهی که در شرایط تنش شوری در گیاه چغندر قند تولید و تجمع می یابند می تواند مورد بررسی مولکولی قرار گیرد.

تنوع کروموزومی

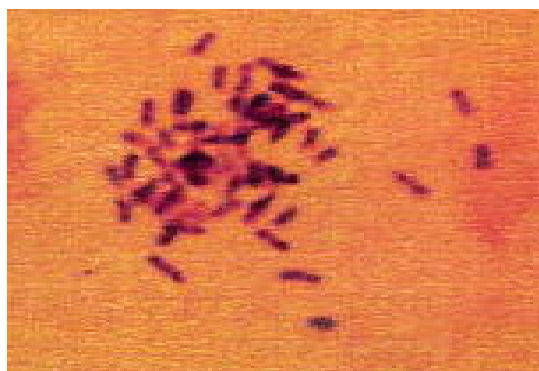
در ارتباط با نتایج مشاهدات میکروسکوپی و شمارش کروموزومی، از آنجایی که روش تجزیه کروموزومی به کار رفته برای سلول های کالوس یک روش عمومی بود و به علت عدم دسترسی به روش اختصاصی برای کالوس چغندر قند، فراوانی نمونه های متافازی، انقباض و وضوح کروموزومی زیاد نبود، ولی با این حال تعدادی نمونه های متافازی که در آن ها تعداد کروموزوم ها قابل شمارش بوده به دست آمد و همان طور که انتظار می رفت علاوه بر سلول های دیپلوئید، حالتی از انیوپلوئیدی و پلی پلوئیدی در تعدادی از سلول های متافازی مشاهده گردید که تصویر یکی از سلول های هگزاپلوئید ایجاد شده در شکل یک نمایش داده شده است.

تنوع در سلول های کالوس یک پدیده معمول بوده و حالات پلی پلوئیدی و انیوپلوئیدی

مؤثرتر از هیدرولیز در دمای آزمایشگاه به مدت ۳۰ دقیقه انجام گرفت.

به هر حال با توجه به آن که تنوع کروموزومی کالوس در سطح گیاهان باززائی شده از آن‌ها نیز امکان تظاهر دارد (Meredith 1984) می‌توان از گیاهان پلی‌پلوئید یا انیوپلوئید حاصل در برنامه‌های به‌نژادی و تحقیقات ژنتیکی استفاده نمود

گردید یکی شکننده و جوان بودن نمونه کالوس موردنظر و دیگری مدت و درجه حرارت هیدرولیز اعمال شده بود. هرچه کالوس در مرحله فعال‌تر تقسیم سلولی بود، تعداد سلول‌های متافازی نیز بیشتر و هرچه بافتی شکننده‌تر داشت، بهتر و یکنواخت‌تر هیدرولیز می‌گردید. عمل هیدرولیز در دمای ۶۰ درجه سانتیگراد و به مدت ۱۰ دقیقه

شکل ۱- سلول هگزاپلوئید حاصل از رگه مولتی ژرم با تعداد کروموزوم $2N=6X=54$ در اثر پدیده تنوع سماکلونی

Fig. 1 Hexaploid cell with $2N=6X=54$ chromosome resulted in somaclonal variation

مؤسسه تحقیقات نهال و بذر که تجهیزات میکروسکوپی را در اختیار اینجانب قرار دادند تشکر می‌نمایم.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از سرکار خانم مهندس یاوری به خاطر راهنمایی در برخی امور آزمایشگاهی قدردانی می‌گردد. هم‌چنین از بخش بانک ژن

References

منابع مورد استفاده

- شکیب، ع. م. ۱۳۷۳. مطالعه مقدماتی گزینش به شوری از طریق کشت بافت در گندم. چکیده مقالات سومین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز، ص ۲۹۲
- مصباح، م. و یآوری، ن. ۱۳۷۰. نتایج بررسی میزان تحمل به شوری در لاین‌های مختلف چغندر قند در شرایط گلخانه‌ای. نشریه چغندر قند. شماره ۷۱/۸۳. انتشارات مؤسسه تحقیقات چغندر قند. ص ۱-۲
- یآوری، ن. ۱۳۸۰. بررسی تحمل‌پذیری و تطبیق یافتن بافت چغندر قند در سطوح مختلف پلوئیدی به شرایط تنش شوری در محیط بازرزائی. گزارش پژوهشی بخش تحقیقات به‌نژدای. انتشارات مؤسسه تحقیقات چغندر قند. ص ۱۲۸-۱۲۰

- Atanassov AI (1986) Sugarbeet. In: Handbook of Plant Cell Cultures. Vol. 4 (Evans DA, Sharp WR, Ammirato PV, eds) Macmillan Publishing Co., New York. pp.652-680
- Blumvald E, Poole RJ (1987) Salt tolerance in suspension cultures of sugar beet. Plant Physiol. 83:884-887
- De Greef W, Jacobs M (1979) *In vitro* culture of the sugarbeet: description of a cell line with high regeneration capacity. Plant Science Letters. 17: 55-61
- Dikalova AE, Dudareva NA, Kubalukova M, Salganik RI (1993) Rearrangements in sugar beet mitochondrial DNA induced by cell suspension, callus cultures and regeneration. Theor. Appl. Genet. 86: 699-704
- Freytag AH, Wrather JA, Erichsen AW (1990) Salt tolerance sugar beet progeny from tissue challenged with multiple salts. Plant Cell Reports. 8:647-650
- Gulati A, Jaiwal PK (1993) *In vitro* selection of salt resistance *Vigna radiata* (L.) Wilczek plants by adventitious shoot formation from cultured cotyledon explants. J. Plant Physiol. 142: 99-102.
- Jacq B, Tetu T, Sangwan RS, Laat AD, Sangwan-Norreel BS (1992) Plant regeneration from sugarbeet (*Beta vulgaris* L.) hypocotyls cultured *in vitro* and flow cytometric nuclear DNA analysis of regenerants. Plant Cell Reports. 11: 329-333

- Lindsey K, Jones MGK (1992) Crop improvement through biotechnology. Agro-Industry Hi-Tech. University of Leicester, Leicester, LE1 7RH, UK. Pp.9-16
- Meredith CP (1984) Selecting better crops from cultured cells. In: Gene Manipulation in Plant Improvement(J.P. Gustafson., ed) Plenum Press. New York and London. 668p
- Murashige T, Skoog F (1962) A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. *Physiol. Plant.* 15: 473–497
- Saunders Jw, Doley WPTheurer JC, Yu MH (1990) Somaclonal variation in sugar beet. In: Biotechnology in Agriculture and Forestry. Vol 11: Somaclonal Variation in Crop Improvement I (YPS Bajaj, ed) Springer-Verlag Berlin. Heidelberg. Pp:465-490
- Sharma AK, Sharma A (1980) Chromosomal Techniques, Theory and Practice. pp.322-323. Butterworth and Co (publishers) Ltd. London. 711p
- Steen P, Keimer B, D' Halluin K, Pedersen HC (1986) Variability in plants of sugarbeet (*Beta vulgaris* L.) regenerated from callus, cell suspension and protoplasts. In: Walter G & Co (eds.): Genetic Manipulation in Plant Breeding. Berlin. New York- Printed in Germany. Pp 633-636
- Tal, M (1990) Somaclonal variation for salt resistance. In: Biotechnology in Agriculture and Forestry. Vol. 11: Somaclonal Variantion in Crop Improvement I (YPS Bajaj, ed) Springer-Verlag Berlin. Heidelberg. Pp:236-257
- Winicov I (1995) Characterization of rice (*Oryza sativa* L.) plants regenerated from salt-tolerant cell lines. *Plant Science.* 113: 105-111